

Див овес - *Avena fatua* L.

Автор(и): Растителна защита
Дата: 13.11.2018 Брой: 11/2018

Стъблата са изправени, слабо влакнести по възлите, с височина 80-120 см. От едно растение се развиват 2-7 братя. Листата са ланцетни, заострени, като по периферния си ръб имат реснички. Влагалището при долните листа обикновено е влакнесто и по-рядко голо, с езиче. Съцветието е рехава метлица. Класчетата са едри, насочени на долу, с по 3 цветчета и осили, а класовите плевни са еднакви. Плодът е зърно, затворено в съцветните плевни, сламеноожълто до тъмнокафяво на цвят, с тънка надлъжна бразда. Поници: първият лист е светлозелен, с власинки по периферния си ръб и ясно очертани жилки по петурата, като езичето е късо и ципесто, а колеоптилът е сивозелен. Следващите листа са почти голи.

Ранен пролетен плевел, успешно презимуващ при по-меките зими. Размножава се със семена, част от които покълнват през есента (септември–октомври) при температура 15-18 °С, а друга - след презимуването (март-април) при температура 6-10 °С. Семената имат период на покой 3-4 месеца, като масовото заплевеляване настъпва от пролетното покълване на семената. Цъфти и плодоноси от юни до юли. Най-едри са семената в долната част на метлицата. При тях периодът на покой е 2-2,5 месеца, покълването е дружно, а развилите се от тях растения са ранозрели. В почвата семената запазват кълняемостта си над 3 години. От едно растение се образува 200-300 (до над 3000) семена.

Дивият овес заплевелява зимните и пролетните житни култури със слята повърхност, както и зле обработените окопни култури, фия, лена, младата люцерна, детелината, тревните смеси, лозята, зеленчуковите градини и синорите. Развива се върху всички типове почви, но преобладава върху по-леките им разновидности.

В нашата страна се среща до 850 м надморска височина.

До момента на изкласяване е добро фуражно растение.